

**Nočno
pokljanje**

Mile
Klopčič

Ne pokljájte, stara tla,
ne ponavljajte stopinj,
mrtve so, odšle so tja —
in ostal je le spomin,
nož do ran, do bolečin.

Ne pokljaj več, stari les,
v budnih, vlažnih teh nočeh
vse do jutra in še čez.
Vsmili mojih se ušes,
váruj mi privid v očeh.

Vendar hvalo ti priznam:
zdramil si mi plahi stih,
ki je dolgo molčal tih,
gluh za vrisk in gluh za vzdih.
Zdaj ga spet v gosteh imam.

13. sept. 83.